

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Nr. 7461/1918. Școl.

Notă

Pentru orientarea celor cari doresc să fie primiți ca elevi în secțiunea pedagogică a seminarului arhiepiscopesc «Andreian» în anul școlar 1918/19, se aduc și în calea aceasta la cunoștință următoarele dispozițiuni:

În secțiunea pedagogică se primesc numai petenți cari au împlinit 14 și nu au trecut peste 18 ani și au absolvat cu succes 4 clase gimnaziale, reale ori civile.

Pentru primire e de lipsă ca petenții, la cererea adresată Consistorului arhiepiscopesc și scrisă cu mâna proprie se alăture în *original* următoarele documente:

1. Extras din matricula de naștere.
2. " " " " botez.
3. Testimoniu școlar despre pregătirea din școalele medii, respective civile.

4. Atestat medical despre starea sănătății și despre integritatea spirituală și corporală, prin care să se constate anumit, că petentul nu are nici un defect, ce l-ar face neadmisibil pentru funcțiunea de învățător.

Petenții cari cer să fie primiți ca elevi ordinari sau să fie admiși la depunerea în particular a vre-unui examen, în caz că și-au întrerupt studiile pe un timp oare care, sunt datori să justifice cu adeverință dela primăria comunei ocupațiunea și conduita ce au avut în timpul dela terminarea ultimei clase până la prezentarea cererii.

Toți elevii sânt obligați să locuiască în institut. Informațiunile de lipsă privitoare la condițiunile locuirii

și alimentării în institut se pot primi dela oficiile protopresbiterale.

Termenul ultim pentru înaintarea cererilor de primire e 1/14 August 1918.

Sibiu, din ședința consistorului arhiepiscopesc, ca senat școlar, ținută la 5/18 Iulie 1918.

Dr. Eusebiu R. Roșca m. p.,
vicar arhiepiscopesc.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

Constituția republicei rusești

Congresul din urmă al sovietelor, alcătuit din delegații muncitorilor, soldaților și țăranilor, a compus un proiect de constituție republicană, în care — după informațiunea gazetelor berlineze — se cuprind următoarele:

Noi poporul lucrător al Rusiei: muncitori, țărani, cazaci, soldați și marinari, întruniți la sfaturile deputaților de muncitori, soldați, țărani și cazaci, declarăm în persoana încredințatăților noștri reprezentanți, adunați în congresul sovietelor, următoarele drepturi și datorințe ale poporului lucrător și exploatat:

Subjugarea economică a claselor muncitoare prin posesorii mijloacelor și ai uneltelor producției, ai pământului, ai mașinelor, ai fabricilor, căilor ferate și produselor brute, — ai acestor izvoare de viață, — se dovedește a fi pricina tuturor felurilor de apăsare politică, de exploatare economică, de subjugare spirituală și morală a maselor muncitoare.

Clasa muncitoare a Rusiei, creștină însărcinată Internațională, a răsturnat în Octomvrie 1917 burghezimea sa și, împreună cu țăranimea cea mai săracă, a luat puterea în mâinile sale.

Înălțând dictatura proletariului și a țăranimii celei mai sărace, clasa muncitoare s'a hotărât să smulgă capitalul din mâinile burghezimii, să întrunească în mâinile statului socialist toate mijloacele de producție și să sporească cât mai curând masa puterilor productive.

Primii pași, în această direcție, au fost:

1. Desființarea proprietății de pământ, declararea tuturor pământurilor de proprietate națională și predarea lor în mâinile lucrătorilor, fără res-cumpărare, după principiul egalei folosiri a pământului.

2. Declarația de proprietate națională a tuturor pădurilor, comorilor pământului și apelor de însemnătate obștească pentru stat, precum și a întregului inventar al întreprinderilor economice.

3. Introducerea unei legi de control asupra muncitorilor și naționalizarea mai multor ramuri de industrie.

4. Naționalizarea băncilor, care erau până acum unul din instrumentele cele mai puternice ale exploatarei capitaliste a societății.

5. Anularea împrumuturilor încheiate de stăpânirea țaristă pe socoteala poporului rusesc, — ca prin aceasta să se dea o lovitură capitalului internațional, care este unul din vinovații de căpetenie ai războiului.

6. Înarmarea muncitorilor și țăranilor, desarmarea claselor proprietare.

7. Afară de aceasta, se planuește introducerea îndatoririi generale de a munci, având în vedere păturile parazitare ale societății.

Îndată ce producțiunea va fi întrunită în mâinile maselor muncitoare; îndată ce în locul vechei societăți burgheze, cu clasele sale și cu ura sa de clase, se va satori definitiv societatea socialistă, care se întemează pe muncă generală, pe folosirea după plan și împărțirea tuturor puterilor productive și pe solidaritatea tuturor membrilor săi, — atunci deodată cu dispariția deosebirilor de clasă, are să înceteze și necesitatea dictaturii claselor muncitoare și forța statului ca aparat al domniei de clase.

În raportul cu alte popoare, republica sovietelor stă pe bază principiilor primei Internaționale, care a recunoscut adevărul, dreptatea și moralitatea ca fundament în raporturile sale cu întreaga omenime, fără considerare la rasă, religie și naționalitate.

Republica socialistă sovietă recunoaște că acolo, unde se apasă unul dintre membrii familiei omenimii, este apăsată întreaga omenime. Din această cauză, ea proclamă și apără cu toată puterea cuvântului dreptul tuturor națiunilor de liberă dispunere de sineși, adică de a-și hotărâ soarta în deplină libertate. Acest drept se întinde fără excepție asupra tuturor națiunilor, și asupra sutelor de milioane de muncitori în Asia, Africa, în toate coloniile și în toate țările, fie cât de mici.

Cu privire la dreptul de vot, proiectul spune următoarele:

I. Drept de-a alege și de-a fi ales în soviete îl au următorii cetățeni, de ambe sexele, ai republicii socialiste,

FOIȘOARA

Zădărnice

— Povestire rusească —

1

Era într-o seară de Noemvrie, rece și umedă.

Vântul sufla tăietor pe străzile Petersburgului și isbea în toate părțile stropi de ploaie.

Flacăra gazului tremură neliniștită de vânt și aruncă o lumină mohorâtă de sub sticla aburită.

Oamenii se grăbeau spre casă, sub acoperișuri, la o vatră caldă.

Unul singur părea că face excepție. Nu mergea cu pașii grăbiți, ci par'că adânc în gânduri grele.

Era un tinăr înalt și foarte slab. Cu toate că haina lui subțire și tocită nu putea să-i țină cald, — mâinile și le vârâse în fundul buzunarelor, — totuși părea că se bucură de vânt și de ploaie.

Obrajii lui slabi erau roșii de frig. Și păreau a spune că:

— Ce-mi pasă mie azi de frig, ploaie și vânt?!

Această mică împrejurare neplăcută nu putea să-i alunge din suflet bucuria mare de care era stăpânit întreg sufletul lui: Bucuria libertății sale!

Liber! În sfârșit iarăși liber.

După patru luni, care i se păruse nesfârșite, patru ani de robie. Că nu mai simte aerul închis, otrăvit al celei din închisoare; era acum suprema fericire pentru el.

Putea să vorbească de acum. Să spună tot ce voia...

Tinărul zimbă și se uită cu ochii strălucitori de bucuria vieții la lumea care se străduia împrejur.

În sfârșit ajunsese acasă. În odăița mică pe care și-o închiriasse astăzi.

Nu era frumos de loc, aci în fundul curții, la etajul al patrulea, într'un colț întunecat al marelui oraș nordic, cu toate aceste un rai i se păru lui Anton Lorenov în comparație cu celula din închisoare.

Se culcă în pat. Dar somnul nu-l prinse. Neliniștit se învârti în dreapta și în stânga.

Gândurile care îl chinaseră atâta în celula închisorii, începuseră iarăși, după ce se găsi singur cumpenind amarul nenorocirii unde suferise așa de cumplit.

Ce păcătuisese el?

Nu se gândise la nici un rău, când vorbea în societatea aceea despre deșertăciunea decorațiunilor, despre risipa rău înțeleasă a capetelor încoronate, despre exagerarea obligațiunilor militare... Că ar fi mai bine, dacă s'ar cheltu pentru cultură și pentru săraci...

Nu se gândise până acum niciodată la politică.

Dar atunci, așătat de cuvântările altora, poate și de berea pe care o băuse, se lăsase răpit și vorbise și el, cum crezuse el că e bine.

Ceeace-l durea mai mult, era că-l denunțase chiar fratele lui.

Da, da, fratele lui!

El îi răpise libertatea! Și îi răpise și fericirea: Copila scumpă pe care o iubea, mai mult ca viața.

Anton se gândi la cele petrecute. Se gândi la părinții lui, amândoi morți, la satul unde se născuse și crescuse până la vârsta de june.

Fratele lui mai mare, Vladimir, tare și voinic, fusese crescut militărește și era de câțiva ani ofițer. Sublocotenent.

În zilele acelea el plecă de acasă și ocupă un post în administrație.

Pe dânsul l-a trimis la Petersburg, la un avocat, copist, fiindcă avea scriere frumoasă.

Cățiva ani a stat aci lucrând, pentru un salariu mic, de dimineața până seara târziu. Pieptul lui slab nu se făcu mai robust din asta.

Apoi veni timpul închisorii. Emoțiunea grozavă în momentul arestării; perchiiziția zadarnică a locuinței sale după broșuri și scrisori revoluționare. Pe urmă in-

terogatorul, judecarea, unde veni propriul său frate să mărturisească în contra lui... Toate apăreau acum, ca tot atâtea icoane înspăimântătoare în contra lui.

Pedeapsa fusese blândă, căci era tinăr și nepățit.

Sdrobit de tot fusese însă numai atunci, când mama logodnicei lui, soție de funcționar, îi scrisese că nu mai poate să dea pe fiica sa de soție unui om pătat, care fusese închis pentru că e revoluționar.

Aceasta fusese tot opera lui frate-său. Pentru ce?

Pentru că-i invidiasse pe Lisaveta.

Acum acest Cain își ajunsese scopul. Dânsul, sârmanul părăsit, avea să rătăcească fără sprijin în lume.

De acasă, dela Lisaveta, nu primise nici o știre.

Cu gândul la fericirea de odinioară, îl cuprinsese somnul.

Și visurile s'au țesut cu imaginea iubitei, și trecutul plin de speranțe gonise icoana urâtă a prezentului.

Se visase copil, jucându-se în grădina cu Lisaveta.

În vremea aceea se promisese un altuia: când amândoi vor fi mari, și el va câștiga bani ca s'o țină.

Ea dădea drăgălaș, afirmativ, din căpșorul ei blond...

Alte icoane veniră: El se întorsese

dacă până în ziua alegerii au împlinit vârsta de 18 ani:

1. Muncitorii și angajații de orice categorie, în industrie, comerț și economie; țărani și cazaci muncitori la câmp, angajații și lucrătorii în oficiile stăpânirii sovietelor.

2. Soldații armatei și marinei sovietelor.

3. Cetățenii, înșirați în categoriile 1 și 2, cari și-au pierdut în măsură mai mică sau mai mare capacitatea de lucru.

II. *Nau drept activ, nici pasiv de alegere*, chiar și când aparțin categoriilor de mai sus:

1. Persoanele, care primesc un lucru închiriat, pentru a trage dintr'insul un adaos de câștig.

2. Persoanele, care au profit fără muncă, bunăoară din capital, profit din avere ș. a.

3. Negustorii particulari și mijlocitorii de comerț.

4. Persoanele în serviciul cultului religios.

5. Angajații și agenții fostei poliții, ai corpului de jandarmerie și ai ohranei. Asemenea nici membrii dinastiei, care a stăpânit mai înainte în Rusia.

6. Persoanele, care în formă legală sânt declarate de alienate, sau lipsite de facultăți mentale, precum și surdomuții.

7. Persoanele, care au fost osândite pentru fapte egoistice sau desonoratoare.

Câteva întrebări

Ziarul brașovean *Gazeta Transilvaniei*, în numărul 74 din anul curent, a publicat un prim-articol, din care dăm mai la vale părțile următoare:

O gazetă *poporală* românească, pornită cu gândul să submineze autoritatea capului bisericii noastre și forurilor superioare bisericesti școlare, află cu cale a se năpusti asupra organului oficial al arhiepiscopiei, pentru că a avut bărbăția și înțelepciunea să infiereze anarhia vârată în corporațiunile noastre bisericesti din incidentul regretabil al trimeterii de comisari la sinoadele eparhiale de către fostul ministru r. u. de culte și instrucțiune publică, contele Apponyi.

Este surprinzător faptul, că persoane în serviciul *direct al bisericii* și sub autoritatea directă a capului bisericii și a consistorului, pot continua neturburați un asemenea joc

frivol anarhic, mai abitir ca în revoluția rusească.

Așa se vede, că la noi nu mai există autoritate, nu mai există disciplină, nu mai există respect față de superiori și jenă în fața celor inferiori.

Nu odată, ci în repetite rânduri direct, și indirect, s'au ridicat grave acuzațiuni și bănueli față de capul bisericii noastre și față de consistor, mai ales pe tema școalelor primare amenințate cu statificarea, și mai pe urmă pe tema comisariilor ministrului de culte la sinoadele eparhiale...

Este timpul suprem să se limpezească odată publicul românesc asupra stărilor noastre, să se demascheze cei necinstiți și trădători ai cauzelor noastre publice. În același timp trebuie să iasă la iveală *cei ascunși* în tufe și pescuiesc în turbure, zăpăcind lumea și provocând asupra capului nenorocitului nostru popor urgia generală, în fața căreia nu mai numără absolut nimic nenumăratele jertfe de sânge și avere ale vitejilor noștri dela front și ale îndelung răbdătorilor noștri de după front.

Pentru acest motiv adresăm gazetelor românești unele întrebări, la care onoarea lor publică și civilă le obligă să dea răspuns categoric.

Mai întâi în chestia *statificării* școalelor întrebăm:

Cum trebuiau salvate 269 școale confesionale dela peire și 491 familii de învățători dela sapă de lemn?

Cine ia pe suflet răspunderea pentru aceste pierderi ireparabile?

Prin ce mijloace se putea susține și mai departe autonomia bisericăască în chestia școalelor compromise?...

Care e vina mitropolitului și consistorului în această chestie?

Cu ce sume s'a angajat publicul mare să contribuie la susținerea școalelor amenințate și în special eroii condeiului și vorbelor lătite pe strade?

Chestia *comisariilor* la sinoade e cu mult mai simplă. Nici un om cu scaun la minte nu poate trage la îndoială și discuta dreptul Maiestății Sale de supremă inspecțiune, dreptul de control al guvernului, și acum pe urmă de control al poliției, în baza *legilor excepționale* față de tot felul de adunări publice.

Prin urmare, dacă comisarii la sinoade veniau ca reprezentanți ai Maiestății Sale Regelui, ca reprezentanți ai guvernului, ori ca control al poliției, nimeni nu putea găsi nici cel mai mic motiv de protestare. Moti-

vul de protestare și ingerință zace însă tocmai în faptul, că comisarii au fost trimiși prin ordin *strict confidențial* numai de către fostul ministru de culte, contele Apponyi, un lucru neobișnuit până acum la noi.

În contra *acestui* fel de control au fost datoare sinoadele să protesteze cu toată energia.

Dar, ceea ce *episcopii n'au făcut*, a făcut mitropolitul, a protestat cu toată energia în momentul, când a primit ordinul rezervat, și a cerut revocarea comisariului.

Întrebăm deci:

1. Cine a cerut comisari la sinoadele eparhiale?

2. Cum trebuia să schimbăm modul de control maiestatic, sau al guvernului și poliției?

3. Ce mijloc legal altul, decât protestul, trebuia folosit pentru apărarea mai cu înțelepciune și mai cu bărbăție a drepturilor bisericii noastre?

4. Sânt oare, rezistența pasivă și greva, mijloace ducătoare la scop în cadrul organizațiunii noastre bisericesti?

5. Dacă sinodul s'a dizolvat fără să facă reprezentațiunea decisă și fără să numească deputațiunea, făcut-a lucru cu minte și de ispravă?

6. Sânt vremile de azi priincioase pentru asemenea demonstrațiuni?

Datoria presei cinstite e să descopere fără cruțare pe cei cu musca pe căciulă și să-i supună judecății publice și istoriei. Din acest motiv am înșirat aici întrebări precise, la care sânt datori să răspundă toți cei nedumeriți, dar în prima linie gazetele, care combat pe capul bisericii și organele ei administrative.

Nu va fi rușinea noastră, dacă nu vor avea curajul ori nu vor avea argumentele necesare de a da răspunsul cuvenit.

Camera ungară

Ședința din 18 Iulie. Puțin interes pentru desbaterea mai departe a reformei electorale.

Al treilea §, care cere ca cei introduși în lista electorală din 1914 să-și păstreze și mai departe dreptul de vot, se primește nemodificat.

§-ul 4, — care hotărăște că afară de limba statului, este a se considera ca limbă a țării aceea, care se vorbește în masă în oricare parte a Ungariei, — se votează eară schimbare.

Urmează § 5, care se ocupă cu *domiciiliul* alegătorului. Cu acest prilej, deputatul contele Teodor Batthyány (partidul lui Károlyi) declară, că după ce majoritatea

a respins chiar și propunerile făcute de ministrul președinte, partidul károlyist nu mai participă la desbaterea specială a proiectului. *Partidul contelui Károlyi părăsește ședința.*

Se votează neschimbați §§ 6—10.

În ședința de după amiază, după scurte observări, se primesc § 11 până la 88 în textul propus de comisiunea specială. La numeroși paragrafi s'au făcut propuneri din partea deputaților partidului democrat Bródy, Pethő și Vázsonyi, pentru restabilirea textului original din proiect. Toate propunerile s'au respins.

Ședința din 19 Iulie. Același interes, ca și ieri. Paragrafi s'au votat repede, fără agitație deosebită.

S'au desbătut părțile privitoare la stindarde și alte insignii, la cărașit, la tratări cu mâncare și băutură, și altele asemenea.

Întrebuințarea stindardelor și insigniilor la alegeri este oprită. Spese de cărașit se admit.

În ședința de după amiază s'a terminat desbaterea specială.

După primirea proiectului, partidul muncii a făcut ovațiuni calduroase contelui Ștefan Tisza.

Proxima ședința se ține Miercuri, în 24 Iulie. La ordinea zilei: Proiectul reformei electorale în a treia citire și interpelări.

Din parlamentul austriac. Se anunță din Viena: Deputatul *Schürff* a interpellat în Reichsrat în afacerea trădării regimentelor *cehe*.

Ministrul austriac pentru apărarea țării a răspuns la interelare următoarele:

Congresul ceh-slovac, ținut în 20—30 April 1917 la Kiev, a fost al treilea congres al cehilor și slovaciilor aflați în Rusia. Într'una din hotărârile sale, *congresul stăruiește asupra desmembrării* monarhiei austro-ungare și asupra înființării unui *stat neatlântic ceh-slovac*. În acest scop se cere ca toți cehii și slovaci să intre de bunăvoie în armata lor. *Armata ceh-slovacă* se numește în Rusia divizia sau corpul, ale căruia *patru regimente* în vara anului 1917 s'au luptat în adevăr împotriva noastră în Galiția, și a fost pomenit și în comunicatul oficial rusec. Membrii acestei armate sânt mai ales prizonieri de război cehi, cari intră de bunăvoie acolo.

Despre al 36-lea regiment de infanterie (Jungbunzlau) cercetarea a constatat că nu-i adevărat c'ar fi făcut revoltă pe timpul mobilizării. Regimentul, în primele lupte, s'a purtat foarte bine; mai târziu însă, când și-a pierdut partea cea mai mare din ofiterii săi activi și feciorii de încredere mai vechi, s'a integrit din elemente dubioase. În luptele din: 20 Oct. 1914 lângă San, în 6 Mai 1915 la Brzostek, și în 26 și 27 Mai 1915 la Zeniava, regimentul în general nu și-a împlinit datoria și prin purtarea sa condamnată a pricinuit mare pierdere și altor trupe. Prin hotărârea din 16 Iulie 1915, întreg regimentul a fost dizolvat.

Reg. de inf. nr. 11 (Pisek) s'a purtat bine și vitejește, a sfârșit frumoasă muncă, a fost amintit și în comunicat oficial.

Asemenea cu laudă a fost pomenit reg. de inf. nr. 102.

Reg. de inf. nr. 35 (Pilsen) s'a ținut splendid în botezul focului la Tomasov; mai târziu însă a fost acuzat și de două ori. S'a constatat, că în luptele din 9—11 Septembrie 1915, dela nord de Tarnopol, activitatea rea a părților regimentului 35 a cauzat nesuccesul luptei și marile pierderi ale diviziei 19 de infanterie.

Despre regimentul de inf. nr. 28 (Praga), pe temeiul mărturisirii comandantului său, s'a stabilit, că în luptele dela 3 și 4 April 1915 în Ungaria de sus, fără să fi tras o singură pușcătură, a fost prins de un batalion dușman. Din cauza aceasta regimentul fusese dizolvat la timpul său; dar, prin ținuta distinsă a unui batalion de marș dovedita pe platoul dela Doberdo, regimentul a fost de nou restabilit.

Știrile războiului

Comunicatul oficial din 19 I. c.: Frontul *italian*: Înaintările dușmanului, de ambele laturi de Asiago, le-am respins. S'a zădărnicit și un atac italian în valea Brentei.

În Albania: Lupte cu trupele de siguranță.

Pe frontul *apusean*: Între Aisne și Marne, francezii au isbutit să pătrundă în unele puncte ale primelor linii germane. În alte locuri atacurile lor n'au reușit. Numărul prizonierilor s'a urcat din 15 Iulie până astăzi la 20 de mii de soldați.

Din comunicatul oficial dela 20 I. c.: Vie activitate pe frontul *tirolez* de vest. La Adamello am respins mai multe atacuri

flăcău mare, ea fecioară în plină desvoltare. Inimile se înțelesesă și promisiunile din copilărie luau ființă.

Într'o seară frumoasă de vară, luna era plină și miliardele de stele străluceau pe cer... Într'un umbrar împrejmuț de iasomie și dulcele miros de tei înflorit, doi tineri își jurau credință pentru viața întreagă...

Anton vorbea miresei sale de viitor, de munca ce avea s'o depună pentru agoniseala traiului și ea îi promitea, de a-i fi o soție bună, devotată, care va împărți cu el bucuria ca și durerea.

Mână în mână au stat apoi, până când totul s'a făcut liniștit în jurul lor. Numai inimile lor băteau într'o fericire de paradis ceresc... Ce vremuri fericite!

Un scârțâit de ușă trezi pe Anton din somn.

Tresări și se uită uimit împrejmur. Smuls din visul frumos, redat iar crudei realități! Ce era să facă?

Trebuia să-și caute iar ceva de lucru, să nu moară de foame.

Se îmbracă repede și ieși. Se duse la avocatul, unde lucrase înainte. Dar fu primit cu o morală:

— Un revoluționar, agitator, nu poate fi primit în biroul meu. Ar fi să-mi compromit situația. Caută-ți în altă parte de lucru!

Fară să răspundă un cuvânt, Anton ieși trist în stradă.

Să fie cu atâta asprime condamnată o clipă de ușurință? Să nu-și mai poată agonisi viața cu muncă?

Își cumpără un ziar. O mulțime de cereri găsi la mica publicitate și foarte puține *oferte*. Auzise undeva vorba: *Dreptul de a munci*. Zimbă trist. Dar totuși nu pierdă curajul.

Anton porni la un drum lung, în orașul mare, unde spera să fie angajat.

În sfârșit ajunse la adresă. Întră în casă, își arată certificatele, care erau bune.

— Dar unde ai fost d-ta în cele din urmă patru luni?

Întrebarea fatală sgudue auzul lui Anton și răspunde șovăitor...

— Așa!... Vă mulțămesc. Astfel de oameni nu pot să primesc în serviciu.

(Va urma)

De-acasă

— Scrisoare —

Mult mi-e dor și drag de tine,

Măi bărbate Vasilie!

Eu te știu de noi departe

Și cu inima pustie.

Și gândesc ce zile aspre

Vei trăi tu azi pe lume,

Aruncat la valul sorții

Să te lupți prin furi străine!

Patru ani de ceasuri grele

S'au mutat la veșnicie,

De când tu, iubit bărbate,

Duci viața n'cătanie.

Eară eu aici acasă,

La sârmani copiii tăi,

Câte nopți neadormite

Stau mereu tot lângă ei!

Vremea-i lungă, lumea-i neagră,

Azi, bărbate, pe la noi,

Și bucatele-s puține,

Omul slab și cu nevoi.

Ș'apoi, Doamne, cât m'apasă

Teama zilelor de trai,

Că la noi acuș pe masă

Nu-i nici pâine, nici mălai.

Pune, Doamne, pace n' lume

La popoare pe pământ,

Să învie altă viață,

Ca în vremuri de demult...

Și să-mi vii și tu, bărbate,

Dela foc, dela război,

Ca să n'ceate-atunci amarul

Ce ne-apasă azi pe noi.

Vasilie Genie,
paroh ort. rom.

italiene. Un punct înaintat la muntele Cavento am fost necesitați să-l cedăm dușmanului.

Din comunicatul of. dela 21 l. c.: Pe coastele dela Zogna am respins trupe de asalt dușmane. Atacuri engleze la Asiago s'au zădărnicit.

Luptele din Albania se întind tot mai mult.

Pe frontul apusean: Atacuri vehemente din partea dușmanului, care a suferit pierderi extraordinare de mari în morți, răniți și dispăruți.

Scrisoare de pe front

Organul național bucovinean, *Viața Nouă* din Suceava, publică în nrul 6 din 1918 următoarea scrisoare primită de pe câmpul de lupte din Italia:

Se încheie șase luni de când luptăm pe frontul italian. Ziua și noaptea stăm tot la pândă, îndosiți după grămezile de saci împleți cu năsip, în veci ținte mitralierelor și obuzelor harnice, care varsă asupra noastră potop de foc din linia italienilor. Sunt cu mine, în compania mea, 12 români din Bucovina: 4 feciori, voinici ca bradul, pururea veseli și dispuși la săgă, parecă nici grija n'ar avea de grozăviile războiului; ceilalți opt, toți bărbați maturi, și-au lăsat pe la vetrele lor nevastă și copii.

«Vai, domnule locotenent, îmi zice George al Petrii, un bărbat cam de 45 de ani de pe valea Sucevei, vai, că nu ne mai vine de atâta vreme veste de acasă! Ce mi-o fi făcând oare biata mea nevastă și copilașii mei, pe cari de 3½ ani nu i-am mai văzut. Pe fiecare clipă mi se arată moartea înaintea ochilor și nu mă îngrozesc; m'am deprins cu ea, căci și așa cu o moarte sunt dator. Dară când mă gădăsc la Sevasița mea și la dragii mei copilași, mă apucă fiori reci, inima mi se încheștează și atunci mi-e frică de moarte. Da, mi-e frică și mă apasă gândul greu că ai mei or să rămâie în grija străinilor. Nevasta mea e harnică, de nu-și află păreche, iară la urmă o slăbi fără de vreme și ce se va alege atunci din copilașii mei».

L-am mângâiat cum am putut pe bietul om; l-am povestit că frunțașii neamului au pornit să întemeieze un orfelinat în care se vor adăposti toți copiii orfani ca să fie crescuți și școliți până ce vor ajunge și ei să fie oameni de samă și cu căpătâi.

Atunci răspunde din stânga tranșeului Vasile a lui Niță Nicoră, un muntean chipeș din împrejurimile Câmpulungului:

«Nu mai crede, domnule locotenent, una ca asta, zice el, norodul nostru tare s'a mai stricat, decând am pornit noi de acasă. Vărul meu George e de patru zile ca ieșit din minte, după ce a prins de veste că nevasta lui, o femeie tânără și frumoasă cam de 22 de ani, a apucat pe căi rele și că unicul copilaș ce l-a avut, a murit, se vede că din lipsa de îngrijire. Au mai venit din țară și alte vești rele, bunăoară că femeile pe alocurea nu chivernisesc banii ce-i capătă pentru noi de la împărăție; zice că se dau la chef prin cele cărșme și beu la coniac și la vin uuguresc, de-și tulbură mințile și plătesc sumedenii de banic».

Am căutat să-l mângâi și pe acesta și i-am zis că vor fi și de aceste femei și pe la noi, ca și pe la alte neamuri. Dară de altfel femeia româncă din Bucovina este harnică, chivernisitoare, gospodăroasă, și vrednică de bărbații cari se luptă cu atâta vitejie, apărând cu viața și sângele lor vatra și moșia strămoșască. I-am citit o scrisoare dela părinții mei din ținutul Rădăușului, din care am înțeles că după scurgerea dușmanilor, zdruvenele noastre nevaste s'au luat la lucrul câmpului, de au arat și sămănat ele singure cu mâinile lor, ca venind toamna, coșarele să fie pline, și isprăvind-se războiul, gospodarii ce se vor înfocare din focul luptei să-și afle gospodăriile în bună rânduială.

I-am mai mângâiat cu vorbele mele, dară în loc, eu însumi am rămas nemângâiat. Ca să spum drept, am început a pierde încrederea în cei de acasă, și isbânda armelor noastre puțin ne va folosi, dacă cei de acasă nu vor ști să pregătească viitorul... Unde sunt preoții ca să lumineze poporul, ca fiecare să aducă jertfa sa pentru orfanii nevinovați rămași după cei ce-au răscumpărat cu sângele lor înălțarea patriei? Unde sunt învățătorii, cari să adune copiii, rămași prin ani de zile fără școală și fără creștere, earăș la învățătură în școlile părăsite? Unde sunt frunțașii și cărmuitorii neamului, cari să îndrumeze și pentru bieții români bucovineni o soarte mai luminată și mai vrednică de jertfele grele pe care la-a adus cu prisos țara noastră?

Răspunsul acestei întrebări să fie faptele, pe care le așteptăm pentru viitorul cel mai apropiat.

Știrile zilei

Credința și vitejia românească, recunoscută de un comandant ungar. Citim în *Reichspost* din Viena, nr. 296, într'un raport despre un mare meeting patriotic, următoarea declarație a redactorului-șef Dr. Funder: «Mergând eu acum zece zile dealungul liniilor noastre pe frontul dela Asiago, un comandant ungar al unei trupe de asalt mi-a spus:

«Eu sunt maghiar, săcui, și înainte de când trăesc, uram și desprețuiam pe români, ca cetățeni în cari nu s'ar putea avea încredere («unverlässliche Bürger»), dar mărturisesc că eram greșit; ear astăzi salut plin de respect pe cel din urmă din soldații mei români. Das sind Kerle von Gold un Eisen!»

Profesori la primirea recoltei. Ministrul alimentației publice a adresat către comitate, relativ la dispoziția ministrului de culte și instrucție publică, în temeiul căreia profesorii și învățătorii dela școlile civile și elementare de stat pot fi numiți membri în comisiunile de primire a bucatelor, în calitate de trimiși sau comisari ministeriali. În scopul controlării comisiunilor, primarii orașelor și vice-comiții pot reflecta la toți profesorii și învățătorii dela toate gimnaziile de stat și comunale, dela școlile superioare de fete și pedagogii.

Remunerarea profesorilor și a învățătorilor va fi cât se poate de echitabilă.

Se scumpește sarea. Din Budapesta se anunță, că în ședința din 19 Iulie a diei ministrului de finanțe a prezentat proiectul despre urcarea prețului sării. În temeiul proiectului prețul fundamental al sării brute în locul unde se produce, este 26 coroane, al sării curate, 33 iar al sării pentru vite 10 coroane.

La ziua numelui. Mai mulți stimatori și amici ai ilustrului politician român *Petre P. Carp*, au trimis cu prilejul onomastice sale, o telegramă de felicitare cu următorul cuprins:

«Cu prilejul zilei numelui dv. vă urăm viață și sănătate. Țara, care nu v'a ascultat e astăzi în adâncul umilinței. Ea nu are putere să se ajute singură. Ea trebuie totuși scăpată. Prin viziunea limpede a dezastrului țării, prin jertfa dureroasă ce războiul v'a impus, prin munca ce ați depus întru alinarea ororilor lui, prin necunoștința cu care ați fost răsplătiți, stați astăzi singur mai slăvit de cât toți și mai presus decât toți. Se împlinește astfel în ființa dvoastră o chemare a sorții, la care trebuie să răspundeți. Așteptăm cuvântul dvoastră».

Telegrama este semnată de: Lupu Costace, V. Arion, Radu Rosetti, D. S. Nenitescu, M. I. Cogălniceanu, Al. Macedonski și alții mulți.

† Aristizza Romanescu. Gazetele de dincolo ne aduc știrea despre trecerea din viață a celei mai alese artiste a scenei românești care a fost *Aristizza Romanescu*.

Cine a avut prilejul să asiste la reprezentările marilor drame naționale ale lui Alecsandri și Delavrancea, a luat cu sine impresia nestearsă, că Aristizza Romanescu este între artistele teatrului român fără îndoială cea mai genială, cea mai înălțătoare, cea mai adâncă. Intreaga sa viață din frageda copilărie până la vârsta înaintată a închinat-o ea cu hărnicie și abnegațiune nesămănată singurului ideal al vieții sale, scenei și artei dramatice românești.

Cu o elementară putere de creațiune a dat ea nouă viață mărețelor figuri femeiești din dramele celor mai aleși poeți ai literaturii române, și ce e poate mai mult, ea a avut și darul binecuvântat să inspire dragostea și priceperea pentru arta sa iubită și tinerei generațiuni de artiști ale scenei române.

Coleră în Petersburg. În unele părți ale Rusiei s'a ivit colera. Epidemia grasază mai ales în Petersburg, unde în o singură zi au murit de holeră 500 oameni.

Cadorna a restituit decorațiile franceze. Leipzig Tagedblatt anunță, că generalul italian Cadorna a avisat în scris pe ambasadorul francez despre faptul, că a restituit toate decorațiile sale franceze.

Ziarist francez executat. Ziaristul francez Duval fusese osândit la moarte pe motivul, că a stat în legătură cu dușmanul. Duval fusese directorul faimosului ziar *Bonnet Rouge* (Căciula roșie). Sentința a fost executată în 17 Iunie c.

Executarea unui ucigaș al contelui Mirbach. Andreiev, unul din ucigașii contelui Mirbach, fost ambasador german la Moscova, a fost executat. Ceilalți ucigași încă nu sânt deținuți.

Potop în Moldova. În urma unei rumperi de nori, multe orașe din Moldova au fost inundate. O mare parte a orașului Tecuci e sub apă. Orașul Iași abia mai are legături cu provincia. Spre Dorohoi și Galați nu este tren. Apa a dus linia ferată dela Ungheni pe o lungime de 200 metri. — Ploi mari am avut, zilele acestea, și în multe părți ardelen.

Asociația corporațiilor industriale pentru procurarea de material. Asociația regnicolară a corporațiilor industriale proiectează înființarea unei societăți pentru procurarea de material, ca societate pe acții, și dorește cât mai mare participare a industriașilor la subscrierea de acții. Se vor emite 500 acții de 1000 cor. La subscriere sânt a se plăti 100 cor. Adunarea de fondare se va ține în 8 August a. c. Subscripții primește până la 27 l. c. corporațiunea industrială din Sibiu.

Meditând în Basarabia. Gazeta Bucureștilor scrie: Vajnicul naționalist O. Goga își plimbă acum trupul obosit pe străzile Chișineului. Poetul... de odinioară, de pe timpul neutralității *mănoase* pentru «martiri», este văzut zilnic în grădina publică a Chișineului, cum meditează asupra ironiei soartei, care l-a aruncat peste Prut... În unele cercuri din Chișineu se vorbește, că O. Goga a pus sub tipar, în una din tipografiile din Basarabia, un volum de poezii, unde poetul nostru liric va cânta bogățiile țării, pentru care jurase să-și îmbrace haină de doliu, când Basarabia se va alipi la patria-mamă.

Vânzarea de încălțăminte la târguri. Corporațiunea industrială din Sibiu a primit la întrebarea făcută din partea sa, dela împuternicitul ministrului de comerț pentru piețe și textile, răspunsul, că meseriașii, — pantofari și cismari, — cari s'au ocupat și până acum cu vânzarea în târguri, pot să-și vândă și de aici încolo marfa la târgurile de pe teritoriul comitatului, în care locuiesc, pe lângă permisiunea vicecomitetului.

Cel mai mare negru. Comitetul american de recrutări a aflat că George Bell, cel mai înalt negru din lume, nu este destoinic pentru slujba ostășască, deși voinicul voia cu orice preț să pornească la război. Motivul, pentru care a fos refuzat, este înălțimea de *doi metri și jumătate* a lui Bell. Ca să poată dormi în pat, i-ar fi trebuit o combinare din *două* paturi militare; ear cât pentru mâncare, înghite cantități, care ar fi d'ajuns pentru *trei* soldați. Un astfel de tratament excepțional ar fi avut, — după părerea comandei americane, — o înrăurire demoralizătoare asupra disciplinei celorlalți soldați. Astfel negrul Bell, deși este cu mult «superior» altor muritori, totuși n'a avut norocul, în numele sacru «al culturii și libertății» să-și verse sângele pe câmpul de onoare, ci rămâne și mai departe tot ce-a fost: uriașul teatrelor de varietăți dela Boston!

Raport general

despre activitatea Societății studenților institutului teologic gr. or. român din Arad în anul 1917/1918 (Sfârșit).

Tot considerând acest fapt, am eliminat o sumă considerabilă pentru note muzicale, tinzând a populariza în deosebi melodiile artistice-naționale de o superioară valoare artistică. Orheștrei, conduse de entusiastul ei dirigent Sabin Moldovan, îi revine meritul de a ne fi procurat momente de adevărată elevare sufletească prin piesele frumoase, executate cu o dibăcie artistică. Amintim în treacăt opereta Crai nou de Ciprian Porumbescu, Simfonia IX de Beethoven și multe altele.

Aceleași scopuri le-a urmărit și corul nostru popularizând mai multe cântări naționale.

Am ținut o singură ședință festivă întru comemorarea nemuritorului mitropolit Andrei la 30 Noemvrie v. 1917. Cuvântarea Preasfințitului nostru patron și raportul măgulitor al organului oficios diecezan Biserica și Școala sânt aprefierele obiective ale trudei noastre fiindu-ne tot odată un izvor nou de însuflețire.

Încheiem acest an având o bibliotecă prețioasă, colecții bogate de reviste și un rest de 1552 cor. 19 fileri din capital.

Mulțumim doamnelor vâd. Maria Walther n. Cosma, Livia dr. Cosma n. Goron, Maria Bolcaș junior din Beiuș pentru in-

teresul și sprijinul dat Societății noastre înscriindu-se membri fondatori, doamnei Lucreția Chioreanu din Beiuș înscriindu-se membru ajutător.

Mulțămim Rev. Domni Dr. Ioan Lupăș protopopul Sălștei, Dr. Gheorghe Ciuhăndu protopresbiter asesor-ref. consistorial, iubitelui nostru profesor Dr. Lazar Iacob, O. D. Simeon Bulcu paroh în Șomuşeș, Gavril Cristea paroh în St. Martinul Binșului, on. redacții ale ziarelor și revistelor Biserica și Școala, Telegraful Român, Foaia Diecezană, Drapelul, Revista preoților, Unirea, Cultura creștină și Revista Economică pentru atențiunea manifestată dăruindu-ne scrierile lor, respective ajutoare materiale și ziarele apărute anul acesta.

Raportându-vă despre activitatea Societății noastre lăsam urmașilor noștri drept moștenire în acest an îndemnul ca având fixată calea, prin munca lor să realizeze idealul nostru cuprins atât de clasic în cuvintele prof. S. Mehedinți:

«Visul meu ar fi să facem din facultatea de teologie un institut, unde personalitățile mai de seamă ale epocii noastre să dea celor mai aleși dintre tinerii țării cea mai înaltă idee despre vocațiunea bisericii ca factor de cultură.

«Ceeace este însă o scumpă dorință pentru noi mirenii, trebuie să fie un postulat de toate zilele pentru toți membrii clerului.

«Căci în această luptă de renaștere religioasă, înaintea noastră trebuie să pășească mai întâi clerul».

În biserică «trebuie să se audă nu numai cuvintele arătate de tipicul slujbei, ci și cuvântul viu al preotului. Trebuie să avem predicatori. Preoții noștri să-și aducă aminte că Cristos n'a zis mergeți și *citiți*, ci mergeți și predicați evanghelia. Preotul s'ar cuveni adevă să fie cel mai de seamă purtător de cuvânt și idei în fiecare parohie».

«Sămănați cu amândouă mâinile sămânța cea bună... Iar când va veni vremea secerișului, când va fi o cinste deosebită să fie cineva primit în Seminar; când amvonul va răsună de predici, iar mulțimea credincioșilor se va adună împrejurul lui, cum se adună turma la izvor, și biserica va deveni din nou școala de educație a norodului... unde va căpăta o creștere potrivită cu tradiția neamului și nevoile vremii moderne... veți putea zice cu mândrie: și eu am fost din generația care a pregătit această schimbare...»

«Ridicați-vă deci cu horărarea și porniți cu toții la luptă, din care va ieși nu numai mântuirea ci și slava întregului nostru neam!...»

«Adevărata renaștere a unui popor începe cu tinerimea sa; adevărata decadență tot de acolo începe.

«Prin urmare, dacă dorim în adevăr ridicarea poporului nostru, să dăm bisericii vechia sa însemnătate în cultivarea norodului și mai întâi de toate să dăm clerului pregătirea de care are nevoie.

«Aici e miezul problemei noastre culturale». (S. Mehedinți, Cătră noua generație, Buc. 1912.)

Arad, din ședința de încheiere a Societății studenților institutului teologic gr. or. român, ținută în 25 Mai (7 Iunie) 1918.

Nerva Traian Cosma
prezident.

Emil Petrovici
secretar.

Poșta redacției

Mai multora. Articole nepublicate nu se napoiază.

Dlui I. D. în Ș. Trimiteți la Administrație (nu redacție) suma de 3 cor. 20 fileri, și vi se trimiț 14 exemplare dorite.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer.

Marti, în 23 Iulie: *Hannerl*, operetă în 3 acte.

Miercuri: *Tinerețe* (Jugend), dramă în 3 acte.

Inceputul la: 7½ ore seara.

Teatru cinematograf. Apollo, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Marti: *Pietri scumpe*, piesă fantastică în 4 acte, cu Henny Porten.

Miercuri: Film *Nordisk*, interesant.

La fiecare din reprezentații se dau frumoase suplimente de vederi în natură și scene umoristice.

Inceputul la: 7 și 9 ore seara.

Nr. 197/1918.

(162) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului vacant de învățător la școala noastră confesională din **Blajfalău de sus** în protopresbiteratul Bistriței, prin aceasta se publică concurs cu termen de **25 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

a) Salar fundamental de 1200 cor. plătit în rate lunare anticipative din cassa bisericii;

b) cortel în natură, grădină și un stângin de lemn de foc;

c) Pentru încălzitul și curățitul salei de învățământ se îngrijește parohia.

Reflecții calificați își vor înainta cererile de concurs documentate după regulamentul la oficiul protopresbiterat ort. rom. din Bistrița—Besztercze și li se dă voia a se prezenta și în comună pentru a se face cunoscuți.

Alesul va fi îndatorit a instrui elevii în cântările bisericești liturgice și a-i conduce în Dumineci și sărbători la biserică.

Bistrița, 29 Iunie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. în conțelegere cu comitetul parohial.

Gregorin Pletosu,
protopop.

(161) 1—3

Concurs.

Precum se vede din concluzul comitetului parohial din ședința sa ordinară ținută în Băcia la 1/14 Iulie 1918, comuna bisericească Băcia, având trebuință de un cantor bisericesc diplomat, care să conducă regulat strana și cântările liturgice și să aibă și cunoștința temeinică a tipicului bisericesc la utrenie și Sfta liturgie, prin aceasta se publică concurs în «Telegraful Român» cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Salarul împreună cu acest post de cantor sistematizat e 200 coroane, salar fix plătit din cassa bisericii; 50 cor. remunerație dela preotul actual și local, drept relut de prescuri, și alte venituri stolare în cvota de 1/4 din venitul preotului.

Concurenții vor avea a-și înainta rugărilor accludând atestatul școlar, diploma de cantor și atestat de botez oficiului parohial ort. rom. din Băcia, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică de aici pentru cunoștință, și arătarea dexterității lor în cântări și tipic. Cei ce vor fi dexteri în cântarea imnurilor și vor putea forma cu tinerimea cor în 2 voci, vor fi preferați și se vor putea bucura de un onorar de 50 cor. pe an plătite din casseta parohului.

Cvartir liber vor avea din partea comunei bisericești.

Băcia, la 1/14 Iulie 1918.

Ioan Stăngu,
paroh președ.

Ioan Pop,
notar.

Nr. 190/1918. Of. prot.

(159) 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător dela școala elementară confesională gr.-or. română din **Poiana-Blenchi** prin aceasta se publică concurs cu termen de **20 zile** dela prima publicare în ziarul «Tel. Român».

Dotația: 240 cor. din repartitie dela popor, iar restul din ajutor de stat, acordat prin rescriptul ministerial din 11 Ianuarie 1917 Nr. 71275/916 și uzat deja de învățătorul definitiv anterior. Locuință și grădină în natură.

Alesul este obligat a prevedea învățământul și în școala de repetiție și a cânta cu elevii în Dumineci și sărbători în biserică cântările și răspunsurile liturgice.

Concurenții au a-și așterne rugărilor concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis, indicat mai sus, și a se prezenta în parohie la biserică pentru a cânta și a se face cunoscuți poporului.

Deș, 30 Iunie 1918.

Oficiul protopresbiterat al tractului ort. rom. Deș în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann,
protopresbiter.

Nr. 158/1918

(156) 3—3

Concurs repetiț

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a **Santamărie de poatră**, din protopresbiteratul Hațeg, se publică concurs repetiț cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții sânt poștiți a se prezenta pe lângă încunoștințarea subsemnatului, în vre-o Duminecă sau sărbătoare, la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual celebra.

Hațeg, la 24 Iunie v. 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al tractului Hațeg în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopop.

Nr. 329/1918

(157) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. **Fundata**, din protopresbiteratul Branului, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român», în temeiul ord. Venerab. Consistor Arhidiecezan Nr. 3373 Bis. din 1918.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Concursurile înzestrate cu documentele cerute sânt a să înainta subscrisului oficiu protopresbiterat în termenul deschis, iar concurenții, — cu observarea prescripțiilor regulamentului pentru parohii, — să pot înfățișa înaintea alegătorilor spre a cânta, resp. a oficia și cuvânta, și a face cunoștință cu poporul.

Zernești la 22 Iunie 1918. Of. protopresbiterat al Branului.

Ioan Dan,
Prot. on. adm. protopresb.
tractual.

D-TA EȘTI ' ULTIMUL OM!

care nu știe, că pudra-Diana și crema-Diana sânt cele mai bune mijloace pentru îngrijirea pielii și a frumuseții.

Doză de probă 3—K
Doză mare . . 6—K

De vânzare pretutindeni!

Leac (158) 3—3 pentru cresterea părului

Un medicament de care n'a mai fost. În timp scurt face ca părul să crească mult, împiedicând căderea părului și cărunțea înainte de vreme. Dă părului colorarea originală. În curs de o lună rezultatul este strălucit.

Prețul 10 și 15 coroane.

Botár Regina Budapest, VII.
Erzsébetkörút 34/4 I.

Podoaba femeilor este părul frumos, de aceea trebuie îngrijit.

Hallo!**Negustori și Doamne!**

Lipsa de oțet este înlăturată prin rețeta deplin probată a doctorului **Bendauer**. Cheltuielile pentru a prepara **un litru fac 20 fileri**. Contra unei mărci poștale de 2 cor. se trimite îndată rețeta.

Reprezentantul general A. D. S.

Nagyszeben, Wintergasse 5.

(151) 4—6

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omilii și euvântări bisericești
de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria : Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană,** din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de **Dr. I. Lupaș, Săliște.**

Nr. 16—36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu— : : Nagyszeben, se află de vânzare : :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Marion Puscașu,

Dr. E. Miron Cristea și Matelu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 facsimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

In editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu— Nagyszeben a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Majestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15—**, plus porto postal **K 3—**
Legătură imitație de piele **K 20—**, plus porto postal **K 3—**.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

Potire, Discuri, Linguri, Cădelnițe, Cruci și : : : Candelă : : :

se pot procura prin

Librăria Arhidiecezană.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare :

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Bolu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adăug de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane** plus porto postal **3 Coroane.**

In editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl. **T. V. Păcoșian** a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea omului în spirit creștin. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu.** Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri** plus **15 fileri** porto postal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.